

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΙΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15 — Ἐν δὲ τοῖς ἑπείροις φρ. 16. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φ. 25.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ, ἡμέρῃ ἡ ὀδὸς, λ. 40, τρεῖς ἡμέρας ἑξῆς λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξῆς μηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΑΝΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΛΝΩ—ΚΑΤΩ.

Τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς Κλειοῦς περιέχει ὥραϊον ἀνέκδοτον, τὸ ἐξῆς περίπτου :

Γάλλος ποιητής, δυστυχῆσας, ἐξήτει ἐπιμόνως νὰ ἴδῃ τὸν Βίκτορα Οὐγγώ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀποτόμως τὸν ἀπέπεμπεν ἡ ὑπηρετρία ἐκείνου, μίαν ἡμέραν μὲ τὸ μολύβι του ἠύτοσχεδιάσας τρεῖς ὁλοθρόσους στροφάς, τὰς ὁποίας τῆς δίδει νὰ φέρῃ πρὸς τὸν μέγαν Κύριόν της.

Ἔως ἐδῶ καλὰ. Μὰ πῶς, νομίζετε, ὁμιλεῖ ὁ Βίκτωρ Οὐγγώ πρὸς τὴν ὑπηρετρίαν του ;

Οἱ σοφοὶ τῆς Κλειοῦς τὸν θέλουν καὶ καλὰ νὰ τοῖς ὁμιλῇ, ὡς ὁ λογιώτατος τῆς Βαβυλωνίως πρὸς τὸν Ἀνατολίτην.

Οὐγγώ : Τίς ὁ ταῦτα σοὶ παραδούς ; δράμε οὖν ὡς τάχιστα καὶ εἰπὲ αὐτῷ ἔλθειν πρὸς με !

Τὸ πρᾶγμα εἶνε σαφές· κάθε ἄλλη γλῶσσα, ἐκτὸς τῆς τῶν ἀπαρεμφάτων καὶ συνδέσμων, ἐν οἰκῇ ποτε χρήσεται, εἶνε ἐταίρα, πρὸ τῆς ὁποίας ἐρυθριᾷ ἡ φειδύχῃ τῶν σοφῶν τῆς Κλειοῦς.

— Μὰ εἶναι ζωντανή, ἔχει τόση ἐμορφιὰ ἐνίοτε· ἀφῆσατέ μας τοὺς νέους νὰ λογαριαζώμεθα μὲ τὴ ζωὴ της.

— Ὅχι· εἰσθε ἀνήθικοι ! κραυγάζουσιν οἱ ἀστυνόμοι τῆς γλώσσης, οἱ εὐνοῦχοι τῆς γραμματικῆς.

*

Συζύγου ἐκλογὴ, κωμῳδία Δημητρίου Παπαρρηγοπούλου. Πρόσωπα : Κύριος Δήμος, Κυρία Μοραρρία, Κυρία Βουλὴ, Κυρία . . . Σύνταγμα.

Δὲν ἦτο καὶ ἡ ἀρλεκινικὴ τοῦ Δήμου μας μελλοντοφρος, Κυρία, ὡς αἱ ἄλλαι ;

— Κυρία Σύνταγμα !! οἱ σοφοὶ τῆς Κλειοῦς μένουσι κατὰπληκτοι, ἐπειτα καταλαμβάνονται ὑπὸ ὑστερικοῦ γέλωτος, καὶ τέλος μανιώδεις τρέχουσι πρὸς τὸ μνηματίου, θαρούσι τὰς κιγκλίδας, σβύνουσι τὸν φανὸς του, ἀνασκάπτουσι τὸ χῶμα, πτύουσιν ἐπ' αὐτοῦ, πετῶσι τὴν

δάφνην, τὴν ὁποίαν τῷ ἐχορήγησε πᾶσα καρδία, καὶ τὰ ῥόδα του, τὰ ὁποία δὲν θὰ τῷ ἠρνεῖτο ὁ Πλάτων.

Ὁ Παπαρρηγόπουλος εἶνε κοῦφος τὸν νοῦν καὶ ἀφορὸς τὰς φρένας.

Καὶ ἐν τῇ αὐζούσῃ φρενίτιδι αὐτῶν μεταβάλλονται εἰς Τορκουεμάδας· καὶ «εἰς τὴν πυράν ! εἰς τὴν πυράν ! φωνάζουν, ὁλόκληρος ἡ ἐλαφρὰ κληθεῖσα φιλολογία τῶν διακέων τῶν» Ἀλλ' ὑπὸ τῆς βίας των ἐν τῷ θέτειν τὸ πῦρ, παίρνει φωτιά . . . ἡ περροῦκὰ των· καὶ σωζόμεθα.

*

Ἐπὶ τῇ ἐπανάδῳ τῶν βασιλέων μας ὠμίλησε καὶ ἡ ποίησις διὰ πενταλέπτου φυλλάδας πωλουμένης προχθὲς τὸ δειλινὸν εἰς τοὺς δρόμους· ὠμίλησε κρυβεῖσα ὑπὸ τὸ μετριόφρον ψευδώνυμον Σ. Π.

Ἰδοὺ μερικοὶ ὁλόχρσοι στίχοι :

Καλῶς μὰς ἤλθατε,
Πατρίς γελάει,
Καὶ σὰς μαδάει,
Δάφνης τιμῆς.

Ἵς αὐτὴν καὶ μόνην
Αὐτὸ ἐμμένει,
Ἄφου ζευγμένη
Εἶνε μὲ σᾶς.

Ευῦρει· ἐκρούσατε
Μὲ πόθον θύρας
Ἄφου τῆς πείρας
Εἰσθε μεστοί.

Ὁ συρμός τῶν τοιούτων στίχων πρὸς βασιλεῖς, φραγῶ ὅτι χρονολογεῖται ἀφ' ἧς ἐποχῆς εἰσῆλθῃ ὁ συρμός τῶν δολοφόνων κατ' ἐκείνων ἀποπειρῶν· φονικὰ ὄπλα ! τοῦ

δευτέρου τὸ ρεβόλβερ, τοῦ πρώτου ἡ μαλάκυνσις τοῦ ἐγκεφάλου.

Τώρα ὅτε τὸ τορπιλλοφόρον σκάφος *Yarā* ἐκρίθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἰταλῶν καὶ Γάλλων ἀξιωματικῶν *ἐπίφοβον εἰς πάντα ἐχθρόν*, θαρρεῖτε, ὦ Ἕλληνες! Καὶ χωρεῖτε!

Ζητήσατε τὸ φύλλον τῆς Πολιτικῆς καὶ Φιλολογικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ κ. Ὀλυμπίου, τὸ περιέχον ἄρθρον ἐπιγραφόμενον: *Τὸ ζήτημα τῶν ὁρίων*, ἐνθα συγκεφαλαιοῦνται αἱ περιπέτειαι τοῦ γνωστοῦ ζητήματος· τὸ φύλλον ἔχει ὡς χρονολογίαν 25 Ἰουνίου 1882, δηλαδή τρεῖς περίπου μῆνας πρὸ τῆς γενέσεως αὐτοῦ, καὶ ἴδατε εἰς ὕψος τίνος προφητικότητος ἀνῆλθε παρ' ἡμῖν ἡ δημοσιογραφία, καὶ σταυροκοπηθῆτε διὰ τὸ θαῦμα!

Εἰς τὸν Δὲ Κάστρον προσφέρουσι ποτηράκι μαστίχας. Δὲ Κάστρος, εὐγενέστατα: Εὐχαριστῶ· δὲν πίνω ῥακί· μὲ βλάπτει·

Ὁ παλαιὸς Ἰμβριος τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*, ἀμίμητα: Σ' ἀνοίγει τὴν ὄρεξι;

Σύζυγος, νεωστὶ χηρεύσας, ἐφύτευσε ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς μακαρίτιδος ἱτέαν κλαίουσαν, καὶ πρὸ αὐτῆς ἔθηκε πλάκκ μετὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν:

Τῇ προσφιλεῖ μοι συζύγῳ·

Κλαίει δι' ἐμέ !!!

Εὐκόλος τρόπος γιὰ ξεμπέρδεμα.

Ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ *Σαριβαρή*.

Ἀλλὰ πολλάκις καὶ οἱ μαρμαρίνοι τάφοι, καὶ τὰ ἀχειρατικά μνημόσυνα, καὶ τὸ βαθὺ πένθος... τῶν ἐσθῆτων δὲν ἀνακαλοῦσιν εἰς ἡμᾶς τὴν ἱτέαν τοῦ εὐφυοῦς χήρου;

Ὁ κερκυρὸς ὁ πρό τινας κατὰ πεσὼν ἐν τινὶ ἐξωκλήσει τῆς Σίφνου ἐπάνω εἰς τὸ ἱερὸν δισκοπότηρον εἶνε σημεῖον τῶν καιρῶν, δηλοῦν εἰς ἡμᾶς τοὺς περὶ πάντων ἐνδιαφερομένους καὶ τεττιγολογούντας τὸν προσεχῆ θρίαμβον τῶν ἀναρχικῶν ἐν Γαλλίᾳ.

Ὁνουλουλοῦ.

Γ. Γ. Πρὸς τὰς Κυρίας καὶ τοὺς Κυρίους, ὅσοι, τακτικῶς ἀναγινώσκοντες τὸ *Μὴ Χάνεσαι*, ἀναγκάζονται νὰ διέρχονται καὶ τὰς γραμμάς μου, κηρύσσω ἐμαυτὸν ἀνεύθυνον διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν γραμματικῶν καὶ ἄλλων λαθῶν, ἅτινα δολίως εἰσχωρήσαντα ἐν τοῖς *Ἀνω*—κάτω τοῦ προλαβόντος φύλλου τὰ ἔκαμαν ἀληθινὰ ἄνω κάτω, ὡς ἐκρηκτικαὶ σφαῖραι μηδενιστῶν ἐν μέσῳ πληθούσης ὁμηγύρεως. Ἐπὶ τοῦ ἄνευ ἀξιώσεων Ὁνουλουλοῦ τὰ παροράματα δύνανται νὰ ἐπενεργήσωσιν, ὡς ἡ συκοφαντία ἐπὶ πτωχῆς κόρης. Διὰ τοῦτο ὠμίλησα.

Ὁ αὐτός.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Ἐνας πρίγκιψ Μυροκορδάτος ἐν Παρισίοις κατεδικάσθη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τρίμηνον φυλάκισιν ὅχι μόνον διὰ χρεὴ τὰ ὁποῖα ἔκαμε καὶ δὲν ἐπλήρωσε, χάσας εἰς χαρτοπαίγιον, ἀλλὰ καὶ δι' ἀπάτας καὶ δόλους διαφόρων εἰδῶν. Παρουσιάζετο ὡς ἀκόλουθος πρεσβείας, ἐνῶ δὲν ἦτο. Παρουσιάζεν ἐπιστολὰς τοῦ ἐπι-

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ἀριθ. 362)

Ὅλον τὸ πλῆθος ἐφώναζεν: νὰ ἐξέλθῃ ἡ Α. Μεγαλειότης! θέλομεν τὴν ἀπαγχονίσιν σου! νὰ θανατωθῇ! εἰς τὸν Ἀδην! εἰς τὸν Ἀδην!

Ἐξήτωκραυγάζον, ἡλάλαζον. Ὁ Ὑψιστος ἐνόμισε πρὸς στιγμὴν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἐκθρονίσεώς του, ὅπως ἄλλοτε ὅτε ἐπανεστάτησαν οἱ πρῶν ἄγγελοι ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν συνομητῶν Ἐωσφόρου, Βεελζεβούλ καὶ λοιπῶν. Διέταξε ὅθεν τὸν ἀρχηγὸν τῆς φρουρᾶς ἀρχάγγελον *Μιχαήλ* νὰ διαλύσῃ τὸ πλῆθος διὰ τοῦ ἵππικου. Ἐγένετο ἡ πρώτη προσβολή, ἀλλὰ τὸ ἵππικὸν ἀπεκρούσθη, κακῶς ἔχον, διὰ πετρῶν, τὰς ὁποίας βροχηδὸν ἐρριπτε τὸ πλῆθος.

Ὁ Παντοδύναμος εὗρίσκετο εἰς μεγίστην ἀμνηχανίαν· ἐξῆλθε τέλος εἰς τὸν ἐξώστην καὶ ἠρώτησε τοὺς μάκαρας ὁποῖα ἦτο ἡ αἰτία τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης διαδηλώσεως· τὸν λόγον ἔλαβεν ἀμέσως ὁ Ἅγιος Μεσσηνέρης.

Μεγαλειότατε! εἶπεν ἀφρίζων, ὁ ὁμογενὴς οὗτος ἀπὸ τῆς πρὸ ὀλίγων ὥρων ἀφίξεώς του ἐπήνεγκε διὰ ψευδῶν εἰδήσεων καὶ ἄλλων μηχανημάτων τοιαύτην πτώσιν τῶν χρεωγράφων ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ, ὥστε διέσπειρε πανταχοῦ τὴν καταστροφὴν· πολλοὶ μάκαρες ἐντελῶς ἐπτώχευσαν· πολλοὶ οἰκογένειαι στεροῦνται τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου· ἄλλοι ἠντοκτόνησαν. Θέλει λοιπὸν ὁ λαὸς ἵνα τιμωρηθῇ ὁ καταστροφεὺς τῆς ἡσυχίας τῶν μακάρων· ἐλπίζει δὲ ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης θὰ εὐδοκήσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν δικαίαν ταύτην ἀπαίτησιν τοῦ πιστοῦ λαοῦ του.

Ὁ Ὑψιστος συνῆλθεν ἐκ τῆς συγκινήσεως ἅμα ἔμαθε τὸν λόγον τῆς διαδηλώσεως· εἶπε δὲ πρὸς τὸν λαὸν ὅτι ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου.

Εἰσῆλθε δὲ εὐθὺς εἰς τὴν αἵθουσαν διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν γνώμην τῶν λοιπῶν. Ὁ Μονογενὴς ἦτο ὑπὲρ τῆς ἀθώσεως, συμφώνως μὲ τὰς θεωρίας του· ὁ Ἅγιος Πέτρος ἦτο ὑπὲρ τῆς καταδίκης, διότι ἔβλεπε τοιαύτην γνώμην εἶχε καὶ ὁ Παντοδύναμος· ὁ Σωκράτης ἀμφέβαλλεν. Ἐπὶ τέλους, λέγει ἡ Α. Μεγαλειότης, διὰ νὰ ἀποφύγωμεν αὐτὸν τὸν θόρυβον τοῦ λαοῦ, πρέπει νὰ τὸν καταδικάσω· ἄλλως τε δὲν θὰ μείνῃ εἰμὴ μίαν μόνον ἐσπέραν εἰς τὸν Ἀδην· ἐκτὸς τούτου ἐγὼ εἰμαι ἐμμέσως ἡ